

TIMPUL ÎN FĂRÂME

Nicolae Tomozeiu
2018

Nicolae Tomozeiu

Timpul în fărâme

Fotografiile sunt personale din locuri dragi nouă cu un fior de nostalgie.

Marianei
și celor ce-i iubesc

De ce un volum de poezie dedicat timpului?

Timpul este o dimensiune specială a spațiului fizic pe care îl percepem. Sunt multe definiții date timpului, definiții ce exprimă o particulară realitate:

- i) Timpul este imaginea mobilă a eternității imobile. (Platon)
- ii) Timpul este distanța dintre chemarea lui Dumnezeu și răspunsul tău. (Dumitru Stăniloae)
- iii) Timpul este moneda vieții tale. Este singura monedă pe care o ai și numai tu poți hotărî cum o vei cheltui. (Carl Sandburg)

Tot timpul este considerat "o fiară care are nesfârșita răbdare de a înghiți totul (Octavian Paler)" sau, cu alte cuvinte "timpul este cel mai bun profesor; din păcate el își omoară toți elevii (Hector Berlioz)". Deși "de cele mai multe ori remediul unui lucru neplăcut este amânarea lui" (Somadeva), considerând un proverb arab care spune că "s-ar putea ca ziua de mâine să fie a altuia", eu sunt un convins partizan al "ceea ce vrem să facem, s-o facem atunci când vrem (Shakespeare)".

În fizică și în filozofie timpul este relativ. De aceea "a alege momentul, înseamnă a câștiga timp (Francis Bacon)", precum și "oricare ar fi durata timpului, știința întrebuintării lui îl va face lung (Seneca)" sunt importante elemente ale relației om – timp.

Poeziile incluse în acest mic volum sunt o fereastră ce lasă lumina să invadeze profunzimile sufletului meu, relevând cititorului aspecte inedite ale acestei relații. Întrucât am un raport special cu timpul (Timpule, eu te știu de când mă știu / Doar ... când dorm te pierd un pic), l-am fărâmițat în particole de varii dimensiuni: clipe, zile, luni, anotimpuri, și... chiar an ca o integrală pe un domeniu definit. Ne cufundăm în eternitatea timpului prin, și numai prin, iubire.

*Nicolae Tomozeiu,
2018 - an jubiliar*

SCRISOARE DESCHISĂ

Dragă timpule,

Te simt vâscos curgând și fără grabă -
Chiar mă uimești cât poți de ritmic trece
Nepăsător, nici cald, nici rece,
Cu-o singură dorință spusă-n șoaptă:
De-a fi trecut.

Din chaos și nimic faci veșnicie
Curgând prin spații matematic scrise
Și lași în urmă-ți chipuri noi, și vise
Sculptate-adânc cu mare voieșie
Pe fețe -mpietrite.

Curgi maiestos, cu-o noblețe rară
Te-mparți la fiecare dar rămânând întreg,
Deși-i atât de simplu, nu pot să-ți înțeleg
De ce în drumu-ți sigur ai gară lângă gară
Și ne cobori.

Mă-ndemni să nu te-ntreb, să te iubesc;
Căci doar iubirea omenească te hrănește -
Din vechi fotografii văd mersu-ți sigur, rece:
Prin ce-ai lăsat în urmă, mai nu mă recunosc -
Și cum să tac?

- Să taci! îmi ticăi ritmic făr' odihnă
Și nu-ncerca să judeci din ce fac;
Iubește-mă chiar când nu-ți sunt pe plac
Căci de mă judeci, nu mă poți iubi -
Lipsindu-ți timpul.

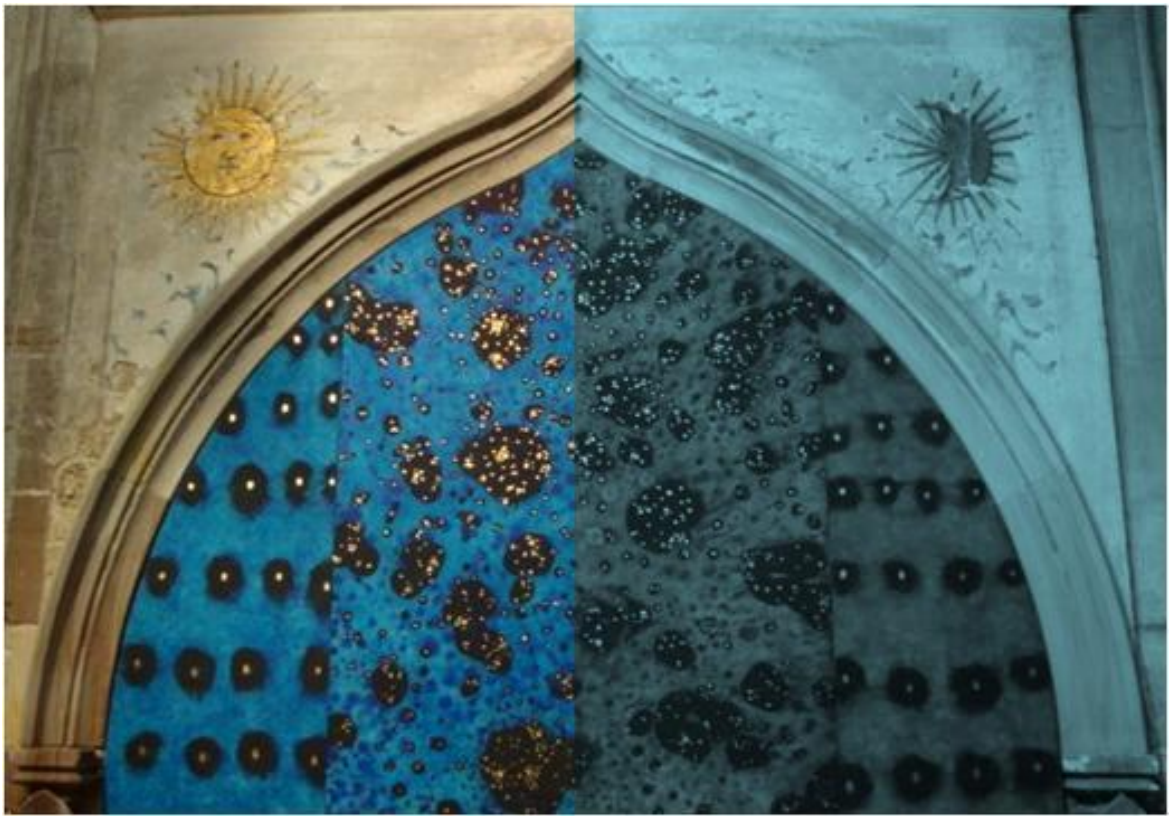
Eu sunt cel care sunt și nu uita
Că mi-s iubire fără de-nceputuri -
Trăindu-mă cu drag și fără trucuri
Vei fi mereu același tânăr visător,
Nu cel din poze.

16 iunie 2016 Helmond

Nuanțe de Alb

ZORI DE ZI

Plânge noaptea și roșește -
Printre licăriri de stele
O aud. Nu vrea cu ele
Să se-ascundă iar de ziuă
Jos în hăuri.

Crapă cerul; dintr-o parte
Văd o geană de lumină:
Fuge noaptea și suspină -
Unde fuge? Păi cum unde?
De-altă parte.

Și-uite-așa 'ntr-o dimineață
În grădina-n rouă udă
Aub voci, ba chiar cum urlă
Fără motiv, o caragață
Certăreață.

Dau perdeaua-n partea stangă
Și privesc cu luare-aminte
Cum pe-alee rânduie
Ici și colo se alungă
Două păsări.

Sunt vecinele din plop
Ce-au muncit o săptămână
Cuib să-și facă, și-mpreună
Planuri fac cum la soroc
Pui să aibă.

El, cu coada-n vânt zvârlită
Croncane din când în când,
Pe când ea aruncă-n vânt
De ce-a fost nemulțumită
Noaptea-ntreagă.

Și nu-i chip să-i intre-n voie
Bietul păsăroi peltic
Căci acum, chiar mai nimic
N-o mai scoate din nevoia
De-a certa.

Blând și tacticos încearcă
Să-i aducă motivații ...
Ea, îi face demonstrații
Ce reală viața este -
El, idealist.

Nu-nțeleg prea mult din zarvă
Ba mai mult, rămân uimit
Când c-un aprig croncănit
Liniștea-i adusă-n grabă
În grădină.

M-am trezit; printre lalele
Văd cum două certărețe
Liniștii îi dau binețe
Și împart în bucățele
Un bondar.

5 mai 2016, Helmond

TAIFAS ÎN NOAPTE

Stau cu umbra-mi mână-n mână
Sub un clar de lună plină
Rezemați unul de altul,
Contemplând cu dor neantul.

E o liniște adancă ...
Mai c-aud clipit de stele ...
Doar că umbra-mi se apucă
Să se miște-odat' cu ele

Și-mi șoptește-un gând al ei
Răzvrătit: spune-mi ce vrei?
Te urmez mereu, tiptil,
De pe când erai copil;

Mai cu bine, mai cu rău,
Așteptam lumin-un pic
Și-apăream în jurul tău
Din neant, dintr-un nimic.

Și-ncercam să te-nțeleg,
Și prin tine să culeg
Pacea lumii într-un fir
De lumină, să-mi răsfir

Trupul lângă tin' mereu
Când de-o parte, ori de alta:
Tu-n lumină, iară eu
Mai la dos, c-așa mi-e soarta.

Deci ce vrei? Spune-mi acum
Ce-ai găsit pe-al vieții drum
Și nu-ți place? De vrei, poți
Mult să schimbi ai vieții sorți.

Când ești vesel, mulțumit,
Simt că-n lume am un rost
Chiar de-s neagră, loc umbrat
De mistere mult dorit...

Dar deodată gândul se rupe -
Liniștea pe loc s-ascunde
Într-un strigăt trist sub stele
Bucurii de cucuvele!

Eu și umbra-mi mână-n mână
Stăm sub clar de plină lună
Împletind trecut cu stele
Într-un mâine-al vieții mele.

12 Februarie 2016, Helmond

ZIUA DE IERI

Prietene iar am întârziat,
Mă iartă,d'am pierdut ziua de ieri,
Și de atunci o caut ne-ncetat
Și nici că dau de ea. E ... nicăieri!

Am căutat-o pe-unde-am fost, prin iarbă
Și prin parfumul florii de cireș,
Am coborât drumeagul către baltă
Printre urzici și tufe de macieș ...

Mi s-a părut că zboară cu un flutur
Aflat în vizită pe mal de ape
Dar, nu era și-a trebuit să-mi scutur
Polenul greu ce-mi anina pe pleoape.

Ba, sub un plop crezut-am c-o zăresc
Pândindu-mă ascunsă într-un fir
De păpădie ce-ntr-un stil grotesc
Valsa la braț cu vântul, ore-n șir.

Am căutat-o și-pe-un colț de lună
Ce atârna voios pe dup-un nor
Dar în zadar fu totul; pan' la urmă
A trebuit aici, la masă, să cobor.

Și te-am găsit, dacă chiar vrei să știi
Cum te-am lăsat acum o zi în urmă:
L-aceeași pagină și-aceleași ecuații -
Prietene, te iau din nou în mână.

12 aprilie 2016, Helmond

AZI PLOUĂ IAR

Plouă des și-i frig afară -
Ziua-ntreagă parcă-i seară
Ce se-ntinde lung în noapte
Când iar plouă, dar cu șoapte
și-amintiri.

Stau la geam înspre grădină
Și privesc trista lumină:
Zgribulită se strecoară
Spre-năuntru și-nfioară
gânduri.

Pe a gândului cărare
Dintr-o lume numai soare
Vine tata, vine mama
Și-mi zâmbesc, dar nu-mi dau seama
de-i și-aud.

Și-mpreună mai apoi
Mergem timpul înapoi
Până-n vremi mai juvenile
Când ai mei-mi ziceau "copile",
și zburdam.

*

Mișcă dalia-n grădină,
Trandafiru' o ia de mână
Și-n bătaia vântului
Și sub greul udului
nu-i mai văd.

Plouă des, și-a ploii pâclă
Bun tovarăș le-e de ducă -
Pe a gândului cărare
Merg spre lumea lor în soare
tata, mama.

14 Noiembrie 2010, Helmond

SFÂRȘITUL SERII

Am tras plapuma de stele
Peste ochii-mi obosiți
Și, pe câmpul plin de iele
Sar trei iepuri hămesiți.

Țopăind după o rază
Unu-ajunge printre stele
Rătăcind, găsește-o oază
Unde-s dorurile mele:

Lungi fuioare prăfuite
Pe un braț din Ursa Mare
Doruri, doruri rânduite
Vor un loc mai bun sub soare.

Tacticos și cu sfială
Iepurilă un dor ia
Și nu simte cum în grabă
Trupul i se devora;

Și se zbate muribund
Prins în mreje de-altădat –
Dureros simte crescând
Dorul cel nemângâiat.

Folosind mii de tertipuri
Să se-adape-ncearcă-n van
Fără vlagă, alți doi iepuri
Din ce-a fost cotidian.

În final, stelele toate
Pun lumina lor într-una –
Obosit în miez de noapte
Sufletu-mi găsește luna.

Decembrie 2004, Helmond

NOCTURNĂ¹

În șoapta ploii murmurânde
Aud un univers de voci
Ce-și cer un drept strigând flămânde
Ori, molfăie-un cuvânt pe sponci
De bun rămas:

E iarba arsă ce suspină
De dorul apei mult lipsite
Ori trandafirul din grădină
Ce râde-n stropi pe hohotite
Cu parfum.

Voci tinere: un cor de frunze
Ce-n ploaie fața-și răcoresc-
În colbul străzii arzânde buze
Apar din stropii ce sosesc
Neconținut.

Pe caldarâm pier mii de stropi
C-un bun rămas abia șoptit -
Formând pe locuri de vechi gropi
Luciri de ape ce-au pornit
Deja la vale.

Aud și plopul de pe stradă
Cântând de bucurie-n ploaie
Și-n luciul apei, din mansardă
O siluetă de femeie
Se oglindește.

---

¹ Poezie publicată în volumul "Rânduite gânduri", 2016, p. 66

E noapte-afară și doar ploaia
Îmi zburdă veselă la geam
Cu răpăieli stingând văpaia
De peste zi, și-un dor ce-aveam
De-a fi copil.

E ploaie-afară, plouă bine
C-a stins și stelele pe cer -
Dar ploaia asta-i pentru mine
Mesaj simfonic și-un reper
De mult mai bine.

30 august 2014, Helmond

VISUL DE NOAPTE

Somnului de noapte-adâncă
Visul strajă i l-am pus.
Când Nadesh mă ia la trântă
El îmi strigă "gata sus!"

Paznic gândurilor ciute
Răzlețite peste zi –
El le țese, face-o punte
Între-a fi și a nu fi.

Uneori frumoasă-i viața
Că nu-ți vine să te scoli;
Chiar de-ți trece dimineața
Și nu prinzi ai zilei zori.

Alteori, un gând mai iute
Tot încurcă ițele
Și îți leagănă pe punte
Toate năbădăile:

Dai să țipi și nu te-auzi,
Alergatu-i în zadar
Și-n cădere te afunzi
Într-un hău fără hotar.

Iar de plângi, amară-i soarta
Lacrima nu vrea să vie –
Și ferice ești când poarta
Visului, zorii-o descuie.

De aceea-n miez de noapte
Visu-ncearcă să-l oprești:
Peste aste rele toate
El îți spune că trăiești.

28 Ianuarie 1998, Cambridge, UK

REVĂRSAT DE ZORI

Doarme satul dintre ape
Legănat sub clar de stele
De-un cânt dulce spus în șoapte
În murmur de vălurele.

Visul somnului îi cere
Dreptul lui de-a se ivi
Impletind năluci, himere
Cu-adevăruri dintr-o zi.

Și-n a stelelor tăcere
Timpul deapănă-amintiri
Despre viitoare ere
Și trecutele-mpliniri.

Luna, veșnic pasager,
Numără pe alba Cale
Stelele ce cad și pier
In duminică, jos în vale.

Dar deodată noaptea-i spartă
De-un cocoș pe hartă pus;
Cocoșat pe-un stâlp de poartă
Cutcurigă-n jos și-n sus.

Sus pe deal ziua-și ridică
Pleopa-n stele –acoperită
Și inundă lunca mică
Cu-o lumină abia mijită.

Satu-a se trezi începe
Mângâiat de-un soare roș,
Prin ogrăzi se dau concerte
Dirijate de-un cocoș.

ZIUA DE MÂINE

Îmi doresc atât de mult ziua de mâine
Dar nu știu cum, când cred c-o am cu mine
De fapt găsesc mereu că-i doar un azi
Și- o voce-mi zice: chiar nu vezi că-ți scazi
Cu-a ta dorință viața?

-Ei nu, nu-i chiar așa! îmi zic în gând,
Dorința asta a mea nu-i doar un vânt -
Sunt eu, o flacăra albastră într-un rug
Ce zilnic arde și-n zvâcniri îndrug
De ziua mea de mâine.

Și-apoi prietene să-ți spun pe drept,
De la viață altceva m-aștept
Căci nu ce-a mai rămas îmi dă dureri
Ci cum mi-a fost trecuta zi de ieri
Și- o vreau mai bună.

Cum timpul înapoi nu pot să-l dau,
Speranța mea să am ceea ce vreau
E să ajung la ziua cea de mâine:
Să fac din ea ceva ce-i pentru mine
Mai bun ca azi.

19 martie 2016, Helmond

INSOMNIE

A adormit de mult în crâng
Un stol de găște vorbărețe
Iar graurii ciorchini se strâng
Pe crengi de sălcii plângărețe.

Au adormit și nori pe sus
Sub vraja lunii larg aprinse
Doar râul molcom pe-al său curs
Tresare în bulboane-ntinse.

O! chiar și ceasul lângă mine
Doarme de o vreme-ncoace
Grămadind fără rușine
Timpul între două ace.

Sus pe cumpăna fântânii
Stă o bufniță flămândă
Căutând la umbra lunii
Tot ce mișcă să-l ajungă.

Dar nu mișcă; totu-i static
Cufundat în somn adânc -
A ba nu, un câine-apatitic
Își deschide ochiul stâng

Dintre florile-adormite.
Ici, pe masă răsfirate
Dorm cărți noi, cărți învechite ...
Numai gândurile-mi toate

Dau năvală și n-am pace
Sufletu-mi pe jar îl pun
Firu-n patru-l pot desface
Negăsind din bun mai bun.

Și-au pornit hoinare-n noapte
Până către dimineață
Când revin nenumărate
Desenându-mi griji pe față.

Ce pot face? Ies la soare
Și încep o nouă zi.
Pentru-a câta oară oare
Noaptea-i dusă pe pustii?

Aprilie 2011, Helmond

Selenare

FEBRUARIE

Am ajuns târziu, știi bine,
La-mpărțeala anului,
Și-am rămas, că mi-e rușine,
De strânsura timpului.

Știi că scuza mult acuză
Dar ce pot acum să zic?
Am rămas un pic mofluză
De-mpărțeala unui mitic.

Potoleam crivăț tomnatic
Ce chircea pe sub zăpezi
Ghiocei, ce-apar sporadic
Prin păduri și prin livezi.

Iar în luncă, printre sloiuri
Râul molcom se strecoară
Ne-ncăpând parcă-ntre maluri:
Ici și colo dă pe-afară.

E de lucru-n iarna rece
Și pe-afară și prin casă ...
N-am simțit cum timpul trece
Și-am întârziat la masă.

Se-mpărțise anul, iute,
Pe criteriul: mare nume
În felii mai lungi, mai scurte,
După faima-n astă lume.

Și-am rămas de două'și-opt
Nu mă plâng, mă simt chiar bine,
Dar să înțeleg nu pot
De ce resturi vin la mine?

Ritmic la vreo patru ani
Cu o zi de mine trag
Și-uite-așa oameni tirani
Zi îmi dau, zi îmi retrag.

Înțelegeți oameni buni
Timpul nu-i mai scurt ori lung
Ritmic curge din străbuni
Și ... va curge îndelung.

10 februarie 2018, Helmond

MARTIE LA SFÂRȘIT

A înflorit cireșul tată -
Urzica-n tufe pe sub gard
A înverzit grădina-ți toată,
În zarzăr noii muguri ard.

Prin vii se-aud la lucru foarfeci,
Prin lunca verde-n lung de ape
O mică turmă de berbeci
Coboară malul să se-adape.

Sub salcia pe gânduri dusă
Un cărăbuș păros socoate
De floarea albă de narcisă
L-ar găzdui pentru o noapte.

Un fluture albastru-atinge
Cu-o aripă narcisa-n zbor -
O brazdă albă-ncet se stinge
Pe cerul tânăr plin de dor.

A înflorit cireșul tată:
E primăvară pe pământ -
Un fluture îți bate-n poartă:
La poarta-ți aninată-n vânt.

26 martie 2017 Helmond

NOAPTE DE APRILIE²

M-am rătăcit iar printre stele
În curtea casei de la țară,
Unde-un covor de gălbenele
Mă-ndeamnă să adorm afară.

Lumină stranie sub păr
Juma de lună îmi trimite
Și albe flori, de-argint apar
Pe Carul Mare azvârlite.

Un gând rebel pe-o albă floare
Și-un meteor sau întâlnit -
Și sunt uimiți cum o-ntâmplare
Pentr-o clipită i-a unit.

„Deșertăciune imorală,
Gândeam c-un suflet răzvrătit,
E o lumin' materială
Precum și-un gând reconvertit”.

E doar aprilie și-i cald
În noaptea asta aninată
Între un cer prea instelat
Și iarba crudă și-nflorată.

S-aud în depărtări brotaci
Orăcând o serenadă;
Spre lună-aleargă vârcolaci
Cu dâre - umbre prin ogradă.

---

² Poezie publicată în volumul „Rânduie gânduri”, 2016, p. 48

Frumoasă-i noaptea de april
Cu flori de păr și păpădie -
Un cucurig viril, febril
Anunță noaptea la chindie.

Din când în când mai dă de știre
Un câine berc de prin vecini:
Că el veghează stând cu mine -
Eu sub un păr, el prin grădini.

25 aprilie 2014, Burcioaia

FLORI DE MAI

Mi-a zâmbit în prag de seară
Floarea macului;
Clipind des dintr-o petală
Floarea focului;
Trimițându-mi mii bezele
Floarea dorului;
Dintr-un pâlc de albăstrele
De nu mă uita.

mai 2011, Helmond

SFÂRȘIT DE AUGUST

Azi mi-e zi aniversară -
E-un frumos sfârșit de august;
Sunt în Roma-n plină vară
Sub un cer uitat albastru.

Coloseum și San Pietro
Îmi urează bun venit!
Îngeri fără vârstă-n piatră
Mă întâmpină zâmbind.

Gladiatori grupuri-grupuri
Ies din ziduri, de sub piatră
Veseli toți și fără trucuri
Îmi arat' că viața-i artă.

Lângă mine mână-n mână
Zâmbitoarea-mi jumătate
Mă privește cu căldură
Și, pe dat' le dă dreptate.

Merg vrăjit printre istorii
Câte vieți pe-aici au ars!
Vieți mai mici sau foste glorii
Toate-mi sunt de bun ramas.

Mă simt tânăr și-mi zâmbesc
Când în juru-mi vieți trecute
De milenii dăinuiesc
Și-mi spun totul pe tăcute.

Viața asta-i o arenă,
Iară noi suntem actori -
Doar schimbând decor în scenă
Putem fi nemuritori.

Azi mi-e zi aniversară
Într-un august terminat -
Mi-e arena-n plină vară:
Rolu-i încă de jucat.

31 august 2015, Roma

SEPTEMBRIE

Soarele molatec cată
Peste lanuri, prin livezi,
Vântul ce plecat spre baltă
S-a oprit pe la amiezi
Într-o rariște-n arțari,
Unde-ndemânatec pune
Lângă vechii lăutari
Voci mai noi duios să sune.

O orchestră de viori
Frunze verzi îngână-n vânt -
Și se-aude-adeseori
Contrabasul mai răsfrânt;
Foșnet sec de violine
Tot mai des și mai intens
Se aude și, chiar bine
Integrează sunet dens.

E septembrie și-n aer
Vântul tremură alămuri
Zilnic ridicând spre cer
Vechi sonate la noi vremuri:
Ici și colo-ngălbenite
Frunzele freamătă sec -
Cele auriu tivite
Fac al crengilor jăratec.

Câte-o creangă ici și colo
Legănându-se în vânt
Bas vibrează în tremolo
Ori o tobă- n mic avânt ...
Deodată un corn sună -
Vântul tremură-n arțari,

Vânător cu pușca-n mână
Strigă scurt după ogari.

S-a dus liniștea; pe dată
Totul e trezit la viață:
Un bătlan se pierde-n baltă
Printre stuf, și-o caragață
Scoate-un sunet de soprană
Evantai zburând spre mine
Și, în mijloc de poiană
Își găsește-un colț de pâine.

E miros de frunză coaptă
Ce mă-mbie la-amintiri
Dintr-o lume ce în șoaptă
Îmi vorbește de zidiri:
Carte, școală, nuci și struguri
Spirit tânăr neoprit,
Vin din camera de-alături
Cu imagini ce-am trăit.

28 septembrie 2016, Helmond

NOIEMBRIE

Pe când copil eram în sat
(Și-mi amintesc destul de-atunci)
Noiembrie era-nghețat
De bruma deasă, și în lunci
Erau tristeți și jale.

Vuia pădurea-n deasa pâclă-
Fantasme albe pe cărări
Se depărtau în mare fugă
Pe caii vântului călări
Și-umpleau văzduhul.

Pe jos, covor de brumă rece:
O broderie-n alb cristal
E prinsă-n iarbă-n multe ace;
Iar florilor, un jalnic șal
Le strânge trupul.

Prin vii golașe albe joarde
Sfidează prin grotescul lor,
Redesenând cu stele-n hoarde
Un univers ca un decor
La zgribulite vrăbii.

Iar pe alee înspre casă
Vin două ciori în pas mărunt
Privindu-mă, cu voce joasă
Se-ntreabă dacă m-au văzut
Și-acum un secol.

Făr' de răspuns se-ntorc agale
Cu mersul lor savant ritmat,
Și-o lume-ntreagă pun la cale
C-un croncănit necontrolat
În ton de bas.

***

Prin geam privesc ani-înapoi ...
Pădurea-i vesel colorată
Deși-i noiembrie, la noi
E încă soare, strada toată
E-n joc de frunze.

Trecut-au anii, parcă-n fugă
Luatu-mi-au din cei de-acasă,
Dar mi-au și dat c-un dor de ducă
O viață plină și frumoasă
Cu flori și brumă.

13 noiembrie 2014, Helmond

DECEMBRIE SUB CLAR DE LUNĂ

Licurind în noaptea albă
De zăpezi mai sus de geam
Stele mii îmbracă-n grabă
Cerul, și înțelegeam
Ce ger e!

Pân' și norii ce-altă dată
Zarea-n pâlcuri peticeau
Și-au ales o altă soartă
Noaptea asta, și plâneau
Stelele pe sus.

Pe zăpada înghețată
Scânteiesc în nemișcare
Într-o lună răsfățată
Mii cristale, de ce oare?
Mă întreb.

Numai vântul pare vesel
Pe sub streșini șuierând,
Eu vrăjit ascult la el
Și, clipind din când în când
Doru-i înțeleg.

Perii tineri din ogradă
Dirijează-n ritm de vânt
Lunga stelelor paradă
Sus în cer, ori pe pământ,
Pentru mine.

Ritmic se rotește-un clește
Prins pe sârma de-uscat rufe
Și se zbate ca un pește,
Când se-oprește să răsuflă
Vântul.

Luna lunecă sub stele
Umbre desenând pe nea ...
Iat-un câine printre ele
Ce lătrând începe noaptea
    Cu un rond.

    Eu privesc prin geam afară -
    Luna tremură în ger,
    Vântul dârdâind, sub scară
    Cată parcă un ungher
        Ca să doarmă.

*

Au trecut de-atunci ani mulți
Și-n ograda cu doi peri
Luna plină, nori cărunți,
Stele licărind ca ieri
    Mă așteaptă.

    E-un decembrie călduț
    Făr' zăpadă, fără ger,
    Vântul pare-a fi desculț
    Printre crengi e pasager
        Făr' odihnă.

Stau pe prispă contemplând
Cerule peticit de nori;
Stele mii făr' un cuvânt
Mă-nsoțesc până în zori
    Când dispar.

19 noiembrie 2016, Helmond

DE CRĂCIUN

Amice este dreptul tău nescris
De cei din jur iubit să fii;
Viață să dai la ce-ai ca vis,
Să-ncerci să știi tot ce nu știi.

Și dacă drumul vieții-ti trece
Prin al succesului dulci stații
Tu, nu uita c-al tău e ceea ce
Ai obținut lucrând cu alții.

Amice, și-ncă-o vorbă eu mai am
Ce zi de zi șoptit mi-o zic:
E-o datorie sfânt-a unui om
Să dea iubire pentru un nimic.

Să fii în viață unul care-oferă-
Cu bucurie să aduci o alinare
Celor de lângă tine care speră
Și azi să aibă un picuț de soare.

De vei vedea senine fețe
Zâmbind timid cu ochii umezi
Să pleci voios spre alte piețe
Și chipuri noi să-nseninezi.

26 decembrie 2016, Helmond

Pătrare

VINE, VINE PRIMĂVARA

Și-a pus mătîșori pe poale
Salcia
Și bondarii iau din soare
Dragostea.

Lacrimă butucu-n vie
Puls de viață -
Soarele, e pus pe treabă
Dis de dimineață -

Pârâie din cheutoare
Mugurașul
Zămislind o frunză-floare
"Coconașul".

Două vrăbii în țărână
Baie-și fac -
Iar pe baltă vocea-ncearcă
Un brotac.

Pe un fir de crudă iarbă
Cărăbușul
Își usuc-un smoc de barbă
Jucăușul.

E văzduhu-n forfoteală
Ceas de ceas;
Primăvara, cu găteală
Vine-n pas.

ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ³

Mă plimb cu vântu-n lung de ape
Șoptindu-mi despre primăvară
Cum, că mai ieri pe-aici pe-aproape
Se învârtea în prag de seară

Și împărțea-n buchete mici
Albi ghiocei, ce smocuri, smocuri
De sub răchiți ieșeau timizi
Înmiresmând golașe locuri.

Un verde crud spre cer ridică
Din frunze moarte de mai an
Noi colți de iarbă ce-nfiripă
Un colț de rai, c-un iz profan.

Merg pași întinși pe sub un plop-
De sus mă croncăne un corb
Nemulțumit de-un câine șchiop
Ce baie-și face-n drum, în colb.

Îl ocolesc din timp, prin iarbă
Merg fără țintă cu-al meu vânt
Și îmi opresc un răs în barbă
Gândind la corb, și cel ce sunt.

De sub un gard puțin pe-o parte
De reumatisme hibernale,
Un iepuraș timid socoate
Ce șanse are până-n vale;

---

³ Poezie publicată în volumul "Rânduite gânduri", 2016, p. 22

Și-n lăstărișul de pe stânga
S-aude-un cor de vrăbiuțe
Ce-ngrămădit pe-o veche creangă
Se-ntrece-n voci fără s-asculte.

Miroase-a crud, a nou miroase -
Pe cer apar nelămurit
Noi V-uri strâmbe, dar vâjnoase
Ce imi confirmă c-a venit
Primăvara.

Martie 2015, Helmond

RĂVAȘ DE PRIMĂVARĂ

Am venit acasă-n gând
Și-am găsit ușa închisă;
Ați plecat încet pășind
Într-altă lume, necuprinsă.

Am intrat cu nesfială
Și-am văzut că-i bine totul-
Ba mai mult, un ciob de oală
Timpu-ntoarce de-a-ndărătul.

După-o clipă, poate trei
Ies din larma de-amintiri:
Tufe mici de ghiocei
Îmi aduc viața-n priviri.

Dragii mei trecut-au ierni
Timpul măsurând pe cale;
Erați flori parcă mai ieri -
Azi, îmi sunteți doar petale.

Cu sfială la păstrare
V-am pliat în al meu suflet -
Vă pastrez parfum, culoare,
Mă-nsoțiți în al meu umblet.

Azi e-o zi de primăvară!
Muguri, flori și ciripit
Cerc buchet să-i fac, diseară
C-un bun gând să vi-l trimit.

martie 2011, Helmond

VEȘTI DESPRE PRIMĂVARĂ

A înflorit cireșul tată -
Urzica-n tufe pe sub gard
A înverzit grădina-ți toată,
În zarzăr noii muguri ard.

Prin vii se-aud la lucru foarfeci,
Prin lunca verde-n lung de ape
O mică turmă de berbeci
Coboară malul să se-adape.

Sub salcia pe gânduri dusă
Un cărăbuș păros socoate
De floarea albă de narcisă
L-ar găzdui pentru o noapte.

Un fluture albastru-atinge
Cu-o aripă narcisa-n zbor -
O brazdă albă-ncet se stinge
Pe cerul tânăr plin de dor.

A înflorit cireșul tată:
E primăvară pe pământ -
Un fluture îți bate-n poartă:
La poarta-ți aninată-n vânt

VARA

S-a copt grâul în lanuri, văzduhul e-n concert
De ciocarlia răzlețe spre-nalturi avantate
Ce-și cântă mulțumirea la soarele inert
Având roua pe aripi și-n vers triluri ciudate.

Un pitpalac își strigă nenumărat amorul
Ce ... parcă îi răspunde într-un ecou pierdut
Din marea aurită. Oh, ba nu! parcă-i izvorul
Ce șlefuieste pietre din vremuri de demult.

În grâu prin scurte semne un iepure-și învață
Puii scăpați cu viață ce este camuflajul
Căci, un erete-n aer, în zbor planat adastă
Și-arată clar, se vede, care îi e mesajul.

E-o bucurie-n juru-mi că soarele-a uitat
Să-și răcorească fața în poala unui nor;
Și se revarsă-n grâne, în spicul alintat
Punând dragoste multă și de viață dor.

Stau sub un nuc la umbră vrăjit de tot ce simt ...
În juru-mi valuri - valuri dansează grâu-n soare
Sub vântul jucăuș ce, trece- n zbor rotit
Spre-un roșu pâlc de maci și-o floare de cicoare.

În margine de lan o volbură se- ntinde
Într-un covor țesut pe sol și-uscate ierburi;
În albe flori îmbracă cu fire tremurânde
Un loc de întâlnire la jucăușii fluturi.

18 august 2015, Burcioaia

FEERII DE VARĂ

Tare-i cald în astă seară
Chiar că-i luna lui cuptor
Mă așez pe-o treaptă-afară
Integrându-mă-n decor:

Răgușit un greier cântă
Sub o frunză de bujor -
Stele licărind se-avântă
Pân' la prispă, vin în zbor.

Liniștea mă-mbracă iute -
Și miroase-a fân cosit
Vraja nopții mă cuprinde
C-un licăr și-un țârâit.

Luna, un bănuț de-aramă
De pe măguri se aburcă
Și din stele o maramă
Peste cer degrab' aruncă

Coperind pe-o creangă veche
În salcâmulul din vecini
Guguștiuci, ce strânși pereche
Dorm în dosul unor spini.

Umbre lungi pe iarba arsă
Varsă luna prin ogradă
Mai sub gard, pe lângă casă,
Se întinde-un fir de nalbă.

Curge timpul fără veste ...
Doar un licurici de treabă
Feerie ca-n poveste
Face-n juru-i fără grabă.

De departe-n miez de noapte
Hămăie în lung de gard
Un grivei ce sparge-n șapte
Liniștea și-al ei hazard.

20 iulie 2017, Burcioaia

ÎNTÂLNIRE SPECIALĂ

La răscruce sus în vie
Toamna m-aștepta zâmbind
Cu nuci mari și struguri copti
Zile scurte și lungi nopți,
Frunze-n soare arămind
Făcând via ruginie.

Era veselă; se pare
Totu-i iese așa cum vrea
Către sud se-ndeamnă păsări
Grânele sunt în cămări
Vântu-i face vremea grea
Coperind vechea cărare.

În stejarul din hotar
Se agit-o veveriță
Grămădind într-un mic cot
Ce din vară-acum e copt:
Nuci, alune, chiar semințe
Pentru vremuri de coșmar.

Grauri zboară- n roată stoluri
Căutând ca ieri și mâine
Un motiv să cânte-n vie:
Și-au găsit că-i doar momâie
Cel ce paznic i se spune -
Cap de paie sub largi boruri.

Și se-ntrec în giumbușlucuri
Când pe-o mână, când pe alta,
Scârțâind se-apleacă-n valuri
Paznicul, butuc cu grauri
El umbrește când pe boltă
Soare iese de sub cețuri.

Iar pe miriști, spre pădure
O petecă-abia schițată
Străjuită-i de măceși
Ce roșesc că-s neculeși
Sub un vânt ce roată, roată
Frunze strânge grămăjoare.

E golașă iar pădurea ...
Trestia pe lac se pleacă
Fardul cearcă de-i stă bine
Și, apoi boltit revine
Sub o vrabie, ce parcă
Și-a găsit ce își dorea.

Făcând via ruginie
Frunze-n soare arămind
Cu nuci mari și struguri copti
Zile scurte și lungi nopți
Toamna m-aștepta zâmbind
La răscruce sus în vie.

21 noiembrie 2017, Helmond

TOAMNĂ TÂRZIE - VARIANTĂ

A îmbătrânit și toamna...
Rece, udă și mult cheală
Frunze ude strânge-n poală
Ciunte crengi spre cer răsfiră
Implorând a vremii milă
Cu ardoare.

Se apleacă greu de șale –
Triste flori sub frunze moarte
Își spun dorurile-n șoapte:
Despre zile cu mult soare,
Despre-a noptilor răcoare -
Vremi apuse.

Vântul prin grădini dă iama
Și-n a ploii lăcrimare
Răvășește prin răzoare
Ciufulite flori târzii,
Ce-și pun frunza căpătâi -
Semn de ducă.

Zile mici mai luptă încă
Pentru clipe ce suspină
Dup-a soarelui lumină,
Căci al nopții întuneric
Tinde trupul lui eteric
Și ocupă.

Luptă toamna să mai fie
Ici cu noi, dar în natură
Totu-i mic, minitură,
C-un specific colorit:
Semn că a îmbătrânit
Chiar și toamna!

Noiembrie 2012, Helmond

ZĂPEZI ADÂNCI

Troienesc prin amintiri;
Nostalgie muribundă -
Mă hrănesc cu false știri
Despre-o lume-n mine-adâncă:

Văd Crăciunul de-altădat'
Cu copii care colindă,
Și-n miros de cozonac
Mama se repede-n tindă.

Tata vine încărcat
Cu zăpezi pe drum culese,
Și c-un brad ce pe- nserat
Va- mbrăca haine alese!

E-ncântat focul în sobă
Devorând lemne flămând ...
Și-ntr-un ritm de veche odă
Albe flăcări văd dansând.

Totu-i alb; în flori de gheață
Un colind răsună-n gând
Și mă-îngrop spre dimineață
În zăpezi, cât mai adânc.

Ninge iar, ducând departe
Timpu-mi îndărăt: o viață
Stă deschisă ca o carte
La- nceput, de dimineață.

Octombrie 2013, Helmond

ZĂPEZI TÂRZII

Ninge cu tristeți în noapte
Coperind totul în alb,
Este un sfârșit de martie
Cu vânt mult, și nu e cald.

Stau în casa gândului
Ce-a plecat mânat de lună
Hoinărind zăpezi haihui
Îndărăt cu min' de mână:

Colo-n curtea de la țară
Cu troieni mai sus de geam
Crivățul urla pe-afară,
Nu se vede neam cu neam.

El, maestru în sculpturi
Modelează gheața-n forme
Și-uneori, stranii figuri
Ies din mâinile-i enorme.

Noi copii, cu mic cu mare
Ne-ndemnăm pe lângă foc
Și lucrând cu-nverșunare
Ne gândeam mereu la joc.

*

Jocul vieții cu-al ei zar
Ne-a împrăștiat prin lume –
Ninge-n noapte fără hotar
Ninge-n martie, și-n mine.

29 martie 2013, Helmond

TABLOU DE IARNĂ

Plopul își ascunde în vânt
Goliciunea-i de crengi ude
Salcia pân la pământ
Caută ce-a pus niciunde.

Jos pe câmp, sub brazde-albite
Ici și colo mai visează
Rădăcini zile-nsorite -
Iar în aer, îmi sfidează

Gravitația o cioară
Încercând vântul să-ntoarcă
Cu-aripi largi, și .. solitară
De departe se remarcă.

Vântul harnic zi și noapte
Hoinărește-n lung și- n lat
Grămădind în stinse șoapte
Trosnituri de crengi de brad.

Iar pe lac se mișc-alene
Lebăda filozofând,
Palid soare pe sub gene
De dumbravă cată-n vânt.

E-un vibrant tablou de iarnă
Făr' zăpadă, doar cu ger
Vântu-aleargă și întoarnă
Norii risipiți pe cer.

Privitor de la fereastră
Sufletu-mi tresaltă-n pace
Iarna de pe strada noastră
Goală-i făr' să se dezbrace.

Totul pare pus în scenă
De o mână iscusită -
Vântul bate fără jenă
Într-o iarnă inedită.

24 februarie 2018, Helmond

E PRIMĂVARĂ!

Zbâcâie de viață-un mugur
Seve noi spre cer zvâcnesc
Simfonia primăverii
Iar rasună: cânt ceresc.

Flori se-anină pretutindeni
În ghirlande, pâlcuri mici
Verde crud îmbracă lumea
Pe fundalul astei muzici.

Cârduri-cârduri vin cocorii
V-uri stângace pe cer
Și-n chemări nelămurite
Se tot strigă până pier.

Într-un păr cu flori buchete
Două vrăbii se aleargă
Ciripind a vreme bună
Planuri fac pe-o vară-ntreagă.

Simt chemări la noua viață:
Inima naturii noi
Bate-n ritmuri ne-nțelese
Ce, vestesc izbânzi de soi!

Îndrăznind să privesc cerul
Fără teamă și regret,
Simt seninu-i ce-mi inundă
Sufletul încet, încet.

10 mai 2013, Helmond

Integrala

REÎNNOIRE

Anul Noul și cel de-un an
Mâna-și dau la miez de noapte -
Și-ntr-o clipă un noian
De speranțe-n bune fapte
Se revarsă.

Ici e iarnă: ger, zăpezi,
Colo vară: cald și plajă
Dar, în suflet și pe străzi
Totul e cuprins de-o vrajă
Ce-i speranța.

Muguri noi de o mai bună
Viață pe planeta-albastră
Înfloresc sub clar de lună
În noi planuri pentru-a noastră
Zi de mâine.

Și-pus mătîșori pe poale
Salcia vestind din timp
Primăvara, ce pe vale
Pune de-un nou anotimp:
Viață nouă.

Ghiocei timizi la soare
Ies în pâlcuri pe alocuri,
Brebenei și lăcrămioare
Pentru găze sunt iar locuri
De amor.

Veseli dau cireşii-n floare,
Prin grădini e forfoteală:
Cât afară-i cald şi soare
Mama-n mare repezeală
Via taie.

Se întorc în stoluri, stoluri
Păsări mari şi păsări mici
Şi aduc prin mari ocoluri
Triluri noi, şi mai vechi muzici
Ici şi colo.

E-un frenetic vin-o, du-te,
Ies albine la salcâm
Căci la şes, ori deal, ori munte
Făr' odihnă sunt pe drum
Cât e soare.

S-a dus teiul, iar pe lac
Se-ntrec broaşte-ntr-un concert
Jos, în grâu un pitpalac
Îşi strigă tot mai incert
Dragostea.

Dusă-i luna cireşar -
Chiar şi sfânt Ilie-a fost;
Şi pe-o creangă de arţar
Se tot strigă fără rost
Un cuc sur.

Ies combinele flămânde -
Ies în lan şi-un râu de grâu
În hambare se ascunde,
Punând zăpuşeala-n frâu
Pentru-o vară.

Iar duminica, pe seară,
Hora-n muzici de viori
E-o arenă-n plină vară;
Și flăcăi de-adânci fiori
    Freamătă pământul.

Vara s-a pierdut în vie
Printre cânt și poloboace
Căci, cu-adâncă bucurie
Vinul curge, cată pace
    În butoi.

Școlile sunt pline-oriunde
Ca și fagurii în stup,
Iar porumbul nu-și ascunde,
Cum făcea pe mult zăduf,
    Fața printre foi.

Sus văzduhu-l săgetează
Ici și colo rândunici,
Jos, prin iarbă, mai crează
Milioane de furnici
    Mușuroiul;

Peste el un vânt de toamnă
A adus o udă frunză -
Pentru an asta înseamnă
Cănt-o zi, fără o scuză
    Va pleca.

Brumărel pe câmp aleargă
Peste miști și păduri
Presărând dintr-o desagă
Broderii, stranii figuri
    De-apă gheață.

Și-a pierdut din veselie
Lunca plină de ast' vară,
Ritmic se aude-n vie
Ciocănind în prag de seară
Ghionoaia.

Iată iarna-i la ferestre
Punând flori pe unde poate
Cu zăpezi, copii, povești
De Crăciun, spuse în șoapte
Tuturor.

Și-Anul Nou și cel de-un an
Mâna-și dau la miez de noapte
Într-o clip-un alt noian
De speranțe-n bune fapte
Se revarsă.

14 martie 2016, Helmond

TRECEREA TAMPULUI

Învelite-n haina nopții
Zilele-mi se scurg, se duc,
Înșirând pe ața vieții
Cam ce-am vrut și ce n-am vrut.

Totul pare pus pe fugă:
Ziua lungă de-altădată
E-o-amintire ce-mi îndrugă
De viață și de soartă.

Diminețile-mi sunt scurte
Iar amiazi nu prea mai sunt
Timpu-i parcă pe-amurgite:
Totu-i strâmt pe-acest pământ.

Bate-n geam, cu ziua-n poală,
Noaptea coperintă-n stele,
Depănând în mare goană
Micul ghem al vieții mele.

Timpul meu mai lung devine
Cu secunda care trece -
Timpul meu mai scurt rămâne ...
Ziuă vine, noapte trece...

23 dec. 2010, Venlo

CLIPA

Sub un măr, la umbra rară,
Schimb o vorbă c-un amic;
Eu pe-o treaptă de la scară
Ce- o tot urcă ritmic, ritmic.

Stai o clipă și respiră
Îi șoptesc încet, în gând -
Doar o clipă și, admiră
Ce-ai făcut tot alergând.

Eu te știu de când mă știu -
Doar ... când dorm te pierd un pic
Dar, și-atunci mai străveziu
Îmi tot ticăi stereotipic.

Ești amicul meu, îi spun,
Și te vreau mereu cu mine -
Merg tu tin' mereu pe drum
De-i furtună, ori de-i bine.

Și de-aceea-n miez de zi
Sub um măr cu umbra rară
Pentr-o clipă te-oi opri
Să vorbim așa,-ntr-o doară.

-Ce spui tu copil al vremii
Chiar nu înțelegi ce-mi ceri?
Prin mișcare făr' refugii
Eu exist - și nu altminteri.

A mea clipă de repaos
O țin minte la big-bang
Când din bezna unui chaos
M-am născut din Yin și Yang.

Și de-atunci eu necuprinse
Spații fac, și răsucesc
Mintea omenească-n șase:
Lumea să o definesc.

Și tu-mi ceri pentru o clipă
Să m-opresc din al meu mers?
Ce-mi ceri tu nu-i doar risipă -
E s-opresc un univers!

Știu că nu-nțelegi ce ceri
Și nu-ți fac din asta vină -
Azi mai mult știi decât ieri,
Ce-a fost umbră e lumină.

Te iubesc copilul meu!
Și cât flacăra-ți mai arde
Eu te-oi însoți mereu:
Să cuprinzi ce poți cuprinde!

14 aprilie 2017, Helmond

CUPRINS

SCRISOARE DESCHISĂ	8
NUANȚE DE ALB	11
ZORI DE ZI	12
TAIFAS ÎN NOAPTE	14
ZIUA DE IERI	16
AZI PLOUĂ IAR	17
SFÂRȘITUL SERII	19
NOCTURNĂ	20
VISUL DE NOAPTE	22
REVĂRSAT DE ZORI	24
ZIUA DE MÂINE	25
INSOMNIE	26
SELENARE	29
FEBRUARIE	30
MARTIE LA SFÂRȘIT	32
NOAPTE DE APRILIE	33
FLORI DE MAI	35
SFÂRȘIT DE AUGUST	36
SEPTEMBRIE	38
NOIEMBRIE	40
DECEMBRIE SUB CLAR DE LUNĂ	42
DE CRĂCIUN	44
PĂTRARE	45
VINE, VINE PRIMĂVARA	46
ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ	47
RĂVAȘ DE PRIMĂVARĂ	49
VEȘTI DESPRE PRIMĂVARĂ	50
VARA	51
FEERII DE VARĂ	52

ÎNTÂLNIRE SPECIALĂ	54
TOAMNĂ TÂRZIE - VARIANTĂ.....	56
ZĂPEZI ADÂNCI	57
ZĂPEZI TÂRZII	58
TABLOU DE IARNĂ	59
E PRIMĂVARĂ!	61
INTEGRALA	63
REÎNNOIRE	64
TRECEREA TIMPULUI	68
CLIPA.....	69

Timpule!

**Eu te știu de când mă știu -
Doar ... când dorm te pierd un pic
Dar, și-atunci mai străveziu
Îmi tot ticăi stereotipic.**

(Clipa)

**- Să taci! îmi ticăi ritmic fără odihnă
Și nu-ncerca să judeci din ce faci;
Iubește-mă chiar când nu-ți sunt pe plac
Căci de mă judeci, nu mă poți iubi -
Lipsindu-ți timpul.**

(Scrisoare deschisă)